

Niels Klinkenberg

foto Jorgen Caris

'Nu ik zo met Bordewijk bezig ben krijg ik het gevoel: dit is familie'

NOOR HELLMANN

Niels Klinkenberg (1951) is secretaris en penningmeester van het Bordewijk-genootschap. Zie de gelijknamige website en voordekunst.nl/projecten/3340

"Als achterneef van Bordewijk - mijn grootvader was zijn broer en mijn grootmoeder was de zus van Bordewijks vrouw - ben ik betrokken geraakt bij de dubbelbiografie die Elly Kamp schrijft over het echtpaar Bordewijk. Ik heb haar geholpen met krantenonderzoek in de Koninklijke Bibliotheek waar veel artikelen van en over Bordewijk zijn gedigitaliseerd. Uren heb ik daarmee doorgebracht. 's Nachts zat ik in dezelfde tredmolen: ik droomde dat ik fantastische nieuwe ontdekkingen deed.

Eenmaal heb ik gedroomd over een krantenartikeltje dat ik echt had gevonden, over het huwelijk van 'E. M. A. Bordewijk' met een schipper in Zwolle. Ik dacht dat het over mijn moeder ging, zij had dezelfde initialen. Dat bleek niet zo te zijn - ik had het een spannend verhaal gevonden als zij voor het huwelijk met mijn vader met een ander getrouwd was geweest.

Mijn vader overleed toen ik twee was. Het verlangen naar een vader

is weleens in een droom naar voren gekomen. Dat was nadat ik de verfilming van Bordewijks roman 'Karakter' had gezien. Ik werd meegeslept door de expliciet negatieve verhouding daarin tussen vader en zoon. In een van de laatste scènes ondertekent de vader een testament voor het eerst met 'je vader'. Toen sprongen mij de tranen in de ogen. Ik stelde mij voor dat ik mijn vader zou ontmoeten en dat hij zei: ik ben je vader. Die emotionele sfeer kwam terug in mijn droom.

Ik ben opgegroeid in een jeugdhuis. Vroeger zei familie mij weinig, maar nu ik zo met Bordewijk bezig ben, krijg ik het gevoel: dit is familie. Waarschijnlijk heb ik hem in mijn jeugd weleens ontmoet, maar ik heb geen herinneringen aan hem.

Zijn werk spreekt me erg aan: in zijn manier van waarnemen, de absurditeit, herken ik iets van mijzelf en mijn zoons. Mijn grootvader had ook gevoel voor het absurde, maar hij was toch vooral een wetenschapper.

Ik vond het grappig te ontdekken dat mijn opa in de jaren dertig als rector magnificus in Groningen veel beroemder was dan zijn broer Ferdinand, toen een beginnend schrijver die mijn grootvader benijdde om diens succes.

Met een aantal anderen hebben we vorig jaar het Bordewijkgenootschap opgericht. Nu het zijn vijftigste sterfjaar is organiseren we activiteiten, zoals in september een Bordewijkfestival in Theater aan het Spui in Den Haag, zijn woonplaats. In de Haagse Passage, op het centrale plein waar hij graag koffie dronk en naar winkelende vrouwen keek, zal een prachtig borstbeeld van Bordewijk worden onthuld. Iemand mailde mij onlangs quasi-verontwaardigd: waarom geen borstbeeld in Rotterdam? Daar werkte Bordewijk immers als advocaat. We zetten

ons nu in voor een tweede borstbeeld. Als ik eenmaal gepassioneerd raak ben ik niet meer te stoppen, ik ga mijn dromen achterna."